

JETTE SCHRÖDER

STINK AVI'S

EEN HEEL
VIES BOEK
OM ZELF
TE LEZEN

AVI M3 - E4

ploegsma

Een puisterig feest

Het was een prachtige, zonnige dag.

In het kasteel van de koning werd hard gewerkt.

Morgen werd prinses Nita tien jaar, en de koning gaf een groot feest voor haar.

De koks waren al dagen bezig om taarten te bakken.

De tuinmannen zorgden voor mooie bossen rozen. En de dienstmeisjes versierden het hele kasteel met kleurige slingers.

Het was hard werken, maar dat deden ze graag voor prinses Nita.

Iedereen was dol op haar!

Nita was altijd vriendelijk. Héél anders dan de koningin, Nita's stiefmoeder...

De koningin was stik-jaloers op haar knappe stiefdochter. En ze vond dat hele feest maar niets.

Het maakte niet uit wat voor jurk ze zou aantrekken... Alle gasten zouden alleen maar naar Nita kijken. Die mooie, lieve, geweldige prinses Nita.

Bah! De koningin werd al misselijk als ze eraan dacht.

Zelfs haar man, de koning, zou alleen maar oog hebben voor zijn dochter.

En dus sjokte de koningin knorrig door het kasteel.
Ze probeerde niet te veel naar de slingers en de bloemen
te kijken.

Walgelijk vond ze het. En zo overdreven!

Toen zij jarig was, gaf de koning alleen maar een etentje.

Maar de prinses... Die kreeg het feest van de eeuw!

Er zouden allerlei belangrijke gasten komen. De hertog en
zijn vrouw, een paar koninklijke neven, de prinses van
Frankrijk...

Als ze nu maar iets kon verzinnen. Iets waardoor alle aan-
dacht morgen naar haar zou gaan.

Zodat iedereen alleen maar naar haar zou kijken... En niet
naar Nita!

Opeens had de koningin een idee.

Ze pakte haar mantel van de kapstok en rende het kasteel
uit.

Even later stond ze voor het huisje van de dorpsheks.

Ze bonkte hard op de deur.

Al snel deed de oude heks open.

'U moet me helpen,' riep de koningin uit. 'Het maakt niet
uit wat het kost. Ik heb goud genoeg! Morgen is er een
feest in het kasteel. Kunt u zorgen dat alle aandacht dan
eens naar mij gaat? Dat iedereen naar mij kijkt? En niet
naar prinses Nita?'

De heks krabde aan de wrat op haar kin. Ze dacht even
na.

Ze had de koningin nog nooit ontmoet.

Maar ze had niet veel goeds over haar gehoord!

De mensen in het dorp waren niet erg dol op de koningin.
Ze noemden haar verwaand en gemeen.
En ze hadden gelijk, dacht de heks.

De ogen van de koningin fonkelden boosaardig.

'Ik denk dat ik wel iets voor u heb...' zei de heks. 'Kom
maar even binnen.'

Ze rommelde in haar kast. Toen pakte ze een glazen flesje.
Dat gaf ze aan de koningin.

'Neem hier een paar slokjes van voor u gaat slapen. Mor-
gen, als u wakker wordt, zult u er heel anders uitzien. En
dan zal iedereen alleen nog maar naar u kijken. Dat belooft
ik u.'

De koningin ging stralend naar huis.

Ze kon niet wachten om te gaan slapen!

De volgende ochtend sprong de koningin uit haar bed.
Ze rende naar de spiegel.
Maar toen zag ze haar spiegelbeeld... Ze gilte het uit
van schrik.

Haar hele gezicht zat onder de rode en paarse bulten.
'Néé!' krijste ze. Ze voelde met haar hand aan een puist.
Die knapte meteen open. Een groene smurrie spatte tegen
de spiegel.
'Jakkes!'

Er werd op de deur geklopt.

'Dag, schat!' klonk de stem van de koning vanaf de gang.

'Heb je lekker geslapen?'

'Ga weg!' gilte de koningin in paniek. 'Ik ben nog niet klaar!'

Ze wachtte tot ze zeker wist dat de koning weg was. En toen plofte ze huilend van woede neer op haar bed.

Splatsj!

Weer knapte een puist open. Een groenig kwakje spatte op de lakens.

De koningin probeerde de klodder weg te vegen. Maar het hielp niets. De vlek werd alleen maar groter. En het stonk nog ook!

Wat moest ze nu doen?

Vanavond was het feest van de prinses.

Maar zo kon ze zich niet eens op de gang vertonen!

De koningin dacht even na en trok de sloop van haar kussen af.

Toen pakte ze een schaar. Ze knipte twee ronde kijkgaatjes in de sloop.

Ze trok de sloop over haar hoofd en liep de gang op.

Af en toe hoorde de koningin een knappend geluid.

Dan sprong er weer een puist open.

Ze voelde hoe de smurrie over haar gezicht droop.

Er spatten groene kwakjes op de grond.

De koningin rende het kasteel uit!

Nog geen tien minuten later stond ze voor het huisje van de heks.

Ze rukte de kussensloop van haar hoofd en bonkte op de deur.

De heks deed stralend open.

'Kijk wat er is gebeurd,' zei de koningin woedend. 'Dat drankje was niet goed. Het was vast bedorven.'

'Niet goed?' zei de heks verbaasd. 'Het heeft juist uitstekend gewerkt. U wilde toch dat iedereen naar u zou kijken op het feest? En niet naar de prinses? Nou, dat is gelukt!'

Het bleef een paar tellen stil.

En toen ontplofte de koningin van woede.

'Jij loeder!' gilde ze, en er knapten meteen weer een paar puisten.

De heks kon nog net opzij springen.

'Ik heb prinses Nita een keer ontmoet,' zei de heks. 'Ze hielp me toen ik struikelde over een boomwortel. Het is een lief meisje. En nu weet ik zeker dat u haar feest niet zal verpesten. En maakt u zich geen zorgen. Die puisten verdwijnen vanzelf weer. U moet gewoon geduld hebben.'

'Hoelang duurt dat?' snauwde de koningin.

'Een dag of twee,' zei de heks luchtig. 'U kunt zich maar het beste rustig houden. Voor elke geklaptte puist, komen er twee terug. Blijft u vandaag en morgen nou maar rustig op uw slaapkamer.'

De koningin deed haar mond open om te schreeuwen, maar opnieuw spatte er een puist.

'Nog één ding,' riep de heks haar na. 'Juich vooral niet te vroeg als alle puisten weg zijn. Eén lelijk woord tegen de prinses, en ze komen gewoon weer terug!'

BAM!

Ze sloeg de deur met een klap dicht.

De koningin was razend, maar wat kon ze doen?

Ze perste haar lippen stijf op elkaar en draaide zich om.

Die avond zat de koningin voor de spiegel haar puisten te tellen.

En onder in het kasteel, in de prachtig versierde balzaal, had de prinses een heerlijke verjaardag. Ze zong en lachte, en danste met alle gasten.

Het was de mooiste dag van haar leven...

En ze wist nog niet eens dat dat leven vanaf nu een stuk fijner zou worden!

